

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP, SANT PAU
I PALOL D'ONYAR -VILA-ROJA
16 DE GENER DE 2022
DIUMENGE II DURANT L'ANY
Any 70. suplement núm. 4.072**

**DURANT LA SETMANA DEL 17 AL 23 DE
GENER, PREGAREM A SANT JOSEP:**

Dilluns, 17: a sant Josep. **Dimarts, 18:** en acció de gràcies. **Dimecres, 19:** A.A.C; Josep Ferrer Tharrats; Carme Arxer Anglada; Joaquim Sastre. **Dijous, 20:** Segunda Méndez Pérez. **Divendres, 21:** per la parròquia. **Dissabte, 22:** Acció de gràcies; Josep M. Cànovas; Gna. Carmen Delgado, RSJG. **Diumenge, 23:** dif. fam. Quintanas.

**DURANT LA SETMANA DEL 17 AL 23 DE
GENER, PREGAREM A SANT PAU:**

Dissabte 15: en acció de gràcies.
Diumenge, 16: Segunda Méndez Pérez.

Grups de reflexió del Sinode

Aquest proper **dijous dia 20 de gener**, de 8 a 9 del vespre, es convoca per la 2a. Sessió de treball del grups de reflexió del Sinode.

Que l'Esperit Sant ens doni la saviesa, que va més enllà de la ciència, per treballar generosament i amb veritable llibertat i humil creativitat (...) cal escoltar amb humilitat, i acollir amb el cor obert, el que diuen els nostres germans. És per aquestes dues actituds que un exerceix la sinodalitat.

Papa Francesc.

Per aquest camí de sinodalitat ens calen unes actituds:

1. Una conversió espiritual, pastoral i missionera. Església en sortida. Un canvi de cor, un canvi d'estil de ser i de fer Església.
2. Implicació i participació de tots els batejats.
3. Aquest procés no acaba amb el sínodo, sinó que continua en cada gest de la comunitat, en el seu dia a dia.
4. Importància que els gestos de l'Església parlin de sinodalitat, per anunciar i trametre la fe, en un context socio-cultural complex!
5. La sinodalitat és per damunt de tot relacionalitat, és comunitat, és diàleg i acollida en la fraternitat. Unitat en la diferència.
6. Valorar tots els carismes i dons de l'Esperit, en la corresponsabilitat de serveis i ministeris dins de l'Església.
7. El caminar junts ajuda a entendre l'autoritat com a servei a la comunitat i no com un privilegi d'un sobre els altres.
8. La sinodalitat es ajudar a sortir de la nostra autoreferència del jo, per anar a cercar el nosaltres, el compartir!
9. És sempre un camí de diàleg amb tots els homes i dones de bona voluntat d'aquesta humanitat, amb confiança i entesa franca; tal com ens diu el papa sant Pau VI "*L'Església es fa paraula, l'Església es fa missatge, l'Església es fa diàleg,*" (ES 34)
10. En aquests moments la sinodalitat ens ha d'ajudar a fonamentar estructures - seguint en fidelitat a l'Evangelí- per donar resposta al clam de la terra (canvi climàtic, pobresa, guerra, violència, dignitat de les persones, comerç just, solidaritat...) i als homes i dones de bona voluntat que cerquen Déu enmig d'un món trasbalsat i convuls.

Tornar l'aigua en vi...

Aquest és el gest que fa Jesús a Canà. I és el presagi del sentit profund del seu servei, és a dir el canvi constant i profund que demana de les persones -i que fa gràcies a l'acció de l'Esperit-, canvia l'aigua per vi. I no un vi qualsevol...sinó un bon vi!!!

Charles Péguy té un escrit on diu: *“la **Fe** és una Església, una catedral arrelada al terra (...) La **Caritat** és un hospital, un sanatori on es recullen totes les desgracies del món. Però sense **Esperança**, tot això no seria res més que un gran cementiri buit de contingut.”* Jesús ens dona l'esperança que ens converteix la nostra aigua -la nostra vida- en un bon vi, per donar sentit, valor i contingut a la nostra existència humana.

Acabem de començar aquest nou any, i per això convé recordar que els nostres bons propòsits per aquest any 2022, han d'estar en sintonia amb aquesta Esperança que ens porta Jesús. Això implica valorar les petites coses de la vida, la simplicitat dels gestos i la humilitat del servei. A Canà Jesús ens ensenya el camí del seu estil i així poder transformar la nostra aigua en vi, per viure amb humanitat, tendresa i disponibilitat en tot el que fem i som com a persones. Jesús participa de la vida de la gent del seu temps, i en aquesta vida fa present Déu, en cada moment i en els esdeveniments tant els de la vida quotidiana, com els rellevants socials i culturalment.

Acompanyant i sentir-se acompanyat, aquí rau el centre de la vida de Jesús, i també ho hauria de ser de la nostra. Això implica no anar sol i compartir la vida amb els altres. Aquest és el centre de viure com a cristià. No som cristians aïllats, sinó en comunitat, amb altra gent, diversa i plural. La unitat és un dels eixos cabdals de la nostra identitat cristiana, malgrat que sovint ens costi. Però viure en la unitat no és la uniformitat de formes, de manera de fer i de proclamar la fe. En un món globalitzat la fe s'ha d'arrelar en una cultura, en la identitat, en un espai particular. La diversitat és sempre una riquesa i no un empobriment del cristianisme. Només des del concret s'ha arribat a l'universal. Només des de Canà podem entendre la fe de Jesús que esdevé catòlica, és a dir per a tot el món.

Compartir temps amb les persones que Déu ens posa en la nostra vida, fent costat, escoltant; és aprendre amb elles i d'elles, i només així podem transformar la nostra vida. Com a cristians en aquest segle XXI hem de restar fidels a aquest missatge de Jesús, però alhora sentint els processos de canvi i de transformació constants que caracteritzen les nostres cultures i societats occidentals. Més que restaurar i tancar-nos en la nostra torre, cal que donem nova vitalitat a la nostra aigua per ser aquest bon vi de Jesús!

Jordi Reixach i Masachs

Girona, 16 de gener de 2022.